

Над ліжком дитячим, над сном голубиним

Микола Карпенко

Над ліжком дитячим, над сном голубиним
Витає, мов чайка, турбота твоя,
Моя ти дружино,
Моя ти єдина, —
І радосте, й доле, і віро моя.

Стрічали в дорозі нас вітер і грози,
Туманила обрій пора дощова,
А наше кохання,
Мов зіронька рання,
Мов зіронька рання, із хмар виплива.

Куди мене доля у світі не кине,
Куди не покличе земля дорога,
А серце до серця
Крізь далі озветься,
І слово до слова у пісню ляга.

А сурма військова тривожно заграє
Неждану розлуку, неждану біду —
До тебе одної
З дороги важкої
Прийду і в долоні твої упаду.